

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2005/32/EY,

annettu 6 päivänä heinäkuuta 2005,

energiaa käyttävien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista sekä neuvoston direktiivin 92/42/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 96/57/EY ja 2000/55/EY muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Energiaa käyttävien tuotteiden ekologista suunnittelua koskevien jäsenvaltioiden lakien ja hallinnollisten määräysten eroavuudet voivat aiheuttaa kaupan esteitä ja vääristää kilpailua yhteisössä, ja siten niillä voi olla suora vaikutus sisämarkkinoiden luomiseen ja toimintaan. Kansallisten lakien yhdenmukaistaminen on ainoa keino torjua tällaiset kaupan esteet ja epäterve kilpailu.
- (2) Energiaa käyttävillä tuotteilla on suuri osuus luonnonvarojen ja energian kulutuksessa yhteisössä. Niillä on myös useita muita merkittäviä ympäristövaikutuksia. Kun tarkastellaan yhteisön markkinoilla saatavilla olevia tuoteluokkia, niiden ympäristövaikutukset vaihtelevat tasoltaan huomattavasti, vaikka niiden toiminnalliset ominaisuudet voivat olla samanlaiset. Kestävän kehityksen vuoksi olisi edistettävä näiden tuotteiden ympäristövaikutusten jatkuvaa parantamista, erityisesti

määrittämällä kielteisten ympäristövaikutusten pääasialliset lähteet ja välttämällä saasteiden kulkeutumista silloin, kun tähän parantamiseen ei liity kohtuuttomia kustannuksia.

- (3) Tuotteiden ekologinen suunnittelu on yhdenmukaistettua tuotepolitiikkaa (Integrated Product Policy, IPP) koskevan yhteisön strategian eräs keskeinen tekijä. Se on ennalta ehkäisevä lähestymistapa, jonka tarkoituksena on optimoida tuotteiden ympäristönsuojelullinen taso ja säilyttää samalla niiden käyttöominaisuudet ja joka tarjoaa uusia ja todellisia mahdollisuuksia valmistajille, kuluttajille ja koko yhteiskunnalle.
- (4) Energiatehokkuuden parantamista, jonka yksi mahdollisuus on sähkönkäytön tehostaminen, pidetään merkittävänä tekijänä yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteiden saavuttamisessa. Sähkön kysyntä on kaikkein nopeimmin kasvava energian loppukäytön muoto ja sen ennustetaan kasvavan seuraavien 20–30 vuoden aikana, jos ei ryhdytä toimenpiteisiin tämän kehityssuunnan muuttamiseksi. Komission esittämässä eurooppalaisessa ilmastomuutosohjelmassa ehdotettu merkittävä energiankulutuksen vähennys on mahdollinen. Ilmastomuutos on eräs Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1600/2002/EY ⁽³⁾ vahvistetun kuudennen ympäristöä koskevan yhteisön toimintaohjelman painopisteistä. Energian säästäminen on kustannustehokkain tapa lisätä toimitusvarmuutta ja vähentää riippuvuutta tuonnista. Siksi olisi hyväksyttävä huomattavia kysyntään puuttuvia toimia ja tavoitteita.

⁽¹⁾ EUVL C 112, 30.4.2004, s. 25.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 20. huhtikuuta 2004 (EUVL C 104 E, 30.4.2004, s. 319), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 29. marraskuuta 2004 (EUVL C 38 E, 15.2.2005, s. 45), Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 13. huhtikuuta 2005 ja neuvoston päätös, tehty 23. toukokuuta 2005.

⁽³⁾ EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.

- (5) Olisi toimittava energiaa käyttävän tuotteen suunnittelu-
vaiheen aikana, koska elinkaaren kuluessa aiheutuva
pilaantuminen ja suurin osa siihen liittyvistä kustannuk-
sista määräytyy tuossa vaiheessa.
- (6) Olisi luotava johdonmukaiset puitteet energiaa käyttävien
tuotteiden ekologista suunnittelua koskevien yhteisön
vaatimusten soveltamista varten ja pyrittävä siten
takaamaan vaatimukset täyttävien tuotteiden vapaa
liikkuvuus ja parantamaan niiden yleistä ympäristövaiku-
tusta. Näissä yhteisön vaatimuksissa olisi noudatettava
terveen kilpailun ja kansainvälisen kaupan periaatteita.
- (7) Ekologiseen suunnitteluun liittyvät vaatimukset olisi
asetettava siten, että otetaan huomioon kuudennen
ympäristöä koskevan yhteisön toimintaohjelman tavoit-
teet ja painopisteet, mukaan luettuina tarvittaessa
kyseisen toimintaohjelman aihekohtaisten strategioiden
soveltuvat tavoitteet.
- (8) Tällä direktiivillä pyritään saavuttamaan korkea ympä-
ristönsuojelun taso vähentämällä energiaa käyttävien
tuotteiden mahdollisia ympäristövaikutuksia. Tämä hyö-
dyttää viime kädessä kuluttajia ja muita loppukäyttäjiä.
Kestävä kehitys edellyttää myös, että suunniteltujen
toimenpiteiden terveydelliset, sosiaaliset ja taloudelliset
vaikutukset arvioidaan perusteellisesti. Tuotteiden ener-
giatehokkuuden parantaminen auttaa osaltaan turvaa-
maan energiahuoltoa, joka on edellytys vakaalle
taloudelliselle toiminnalle ja siten myös kestävälle kehi-
tykselle.
- (9) Jäsenvaltio, joka katsoo tarpeelliseksi ylläpitää kansallisia
säännöksiä ympäristön suojeluun liittyvien tärkeiden
tarpeiden takia tai ottaa käyttöön uusia säännöksiä, jotka
perustuvat ympäristön suojeluun liittyviin uusiin tieteel-
lisiin todisteisiin, koska kyseisellä jäsenvaltiolla on
erityinen, sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen
hyväksymisen jälkeen ilmennyt ongelma, voi tehdä niin
EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4, 5 ja 6
kohdan edellytysten mukaisesti, sillä siinä säädetään
komissiolle tehtävästä ennakkoilmoituksesta ja komis-
sion hyväksymisestä.
- (10) Parannetun suunnittelun ansiosta aikaan saatujen ympä-
ristöhyötyjen maksimoimiseksi voi olla tarpeen tiedottaa
kuluttajille energiaa käyttävien tuotteiden ympäristön-
suojeluun liittyvistä ominaisuuksista ja ympäristönsuoje-
lullisesta tasosta sekä antaa heille neuvoja tuotteen
käyttämiseksi ympäristöä säästävällä tavalla.
- (11) Vihreässä kirjassa yhdenmennyttä tuotepolitiikasta, joka on
merkittävä innovatiivinen osa kuudetta ympäristöä
koskevaa yhteisön toimintaohjelmaa, esitetyn lähestymis-
tavan tavoitteena on vähentää tuotteiden ympäristövai-
kutuksia niiden koko elinkaaren aikana. Kun tuotteen
koko elinkaaren ympäristövaikutuksia tarkastellaan suun-
nitteluvaiheessa, on mahdollista helpottaa ympäristönä-
kökohtien parempaa huomioon ottamista
kustannustehokkaalla tavalla. Tarvitaan riittävää joust-
vuutta, jotta tällaiset tekijät voidaan sisällyttää tuotteen
suunnitteluun samalla kun otetaan huomioon tekniset,
toiminnalliset ja taloudelliset näkökohdat.
- (12) Vaikka kokonaisvaltainen lähestymistapa ympäristönsuo-
jelulliseen tasoon on toivottavaa, kasvihuonekaasujen
vähentämistä energiatehokkuutta parantamalla olisi
pidettävä ensisijaisena ympäristötavoitteena siihen asti,
kun työsuunnitelma on hyväksytty.
- (13) Voi olla tarpeellista ja perusteltua laatia erityiset
määrälliset vaatimukset joidenkin tuotteiden ekologiselle
suunnittelulle tai ympäristönäkökohdille, jotta varmistee-
taan niiden ympäristövaikutusten minimointi. Kun
otetaan huomioon kiireellinen tarve edistää ilmaston-
muutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puite-
sopimuksen Kioton pöytäkirjan puitteissa tehtyjen
sitoumusten täyttämistä, kuitenkin rajoittamatta tällä
direktiivillä edistettävän yhdenmennyksen lähestymistavan
noudattamista, olisi korostettava sellaisten toimenpitei-
den merkitystä, joilla voidaan tehokkaasti vähentää
kasvihuonekaasupäästöjä alhaisin kustannuksin. Näillä
toimenpiteillä voidaan myös edistää voimavarojen kestä-
vää käyttöä, ja niillä on merkittävä osa kymmenvuoti-
sessa kestävässä kehityksen ja kulutuksen puiteohjelmassa,
josta sovittiin kestävästä kehityksestä koskevassa huippuko-
ouksessa Johannesburgissa syyskuussa 2002.
- (14) Yleisperiaatteena on, että energiaa käyttävien tuotteiden
lepovirtakulutusta tulisi vähentää niiden toimimisen
vaatimaan vähimmäismäärään.
- (15) Samalla kun vertailukohdaksi olisi otettava tehokkaim-
mat markkinoilla, kansainväliset markkinat mukaan
luettuina, olevat tuotteet tai teknologiat, ekologiseen
suunnitteluun liittyvien vaatimusten taso olisi asetettava
teknisen, taloudellisen ja ympäristöä koskevan analyysin
perusteella. Vaatimustason asettamiseen käytettävän
menetelmän joustavuus voi edistää nopeaa ympäristön-
suojelun tason parantamista. Asianomaisia tahoja olisi
kuultava ja niiden olisi osallistuttava aktiivisesti tätä
koskevan selvityksen tekemiseen. Pakollisten toimenpi-
teiden käyttöönotto edellyttää asianomaisten tahojen

kuulemista. Tällaisessa kuulemisessa voi ilmetä, että asteittainen käyttöönotto tai siirtymätoimenpiteet ovat tarpeen. Välitavoitteilla voidaan lisätä toimintaperiaatteen ennustettavuutta, ottaa huomioon tuotteen kehitysvaiheet ja helpottaa asianomaisten toimijoiden pitkäjänteistä suunnittelua.

- (16) Ensisijainen asema olisi annettava vaihtoehtoisille toimintatavoille, kuten toimialan itsesääntelylle, jos tälläisellä toiminnalla voidaan todennäköisesti saavuttaa asetetut tavoitteet nopeammin tai vähemmän kustannuksin kuin pakollisilla vaatimuksilla. Lainsäädäntötoimia voidaan tarvita, jos markkinavoimat eivät kehity oikeaan suuntaan tai riittävän nopeasti.
- (17) Itsesääntelyllä, johon kuuluvat vapaaehtoiset sopimukset toimialan tarjoamina yksipuolisina sitoumuksina, voidaan saavuttaa nopeaa edistymistä pikaisen ja kustannustehokkaan täytäntöönpanon myötä, ja sillä mahdollistetaan joustava ja asianmukainen mukautuminen teknisiin vaihtoehtoihin ja markkinoiden suuntauksiin.
- (18) Vapaaehtoisten sopimusten tai täytäntöönpanotoimien vaihtoehtoina esitettyjen muiden itsesääntelytoimien arvioimiseksi tietojen olisi oltava saatavilla ainakin seuraavista asioista: osallistumisen avoimuus, lisäarvo, edustavuus, määrälliset ja vaihteittaiset tavoitteet, kansalaisyhteiskunnan osallistuminen, seuranta ja raportointi, itsesääntelyn aloitteen hallinnoimisen kustannustehokkuus ja kestävä kehitys.
- (19) Komission tiedonannon ”Yhteisön tason ympäristösopimukset osana lainsäädännön yksinkertaistamista ja parantamista koskevaa toimintasuunnitelmaa” 6 luku voi antaa hyödyllistä opastusta, kun arvioidaan teollisuuden itsesääntelyä tämän direktiivin yhteydessä.
- (20) Tällä direktiivillä olisi lisäksi edistettävä ekologisen suunnittelun käyttöä pienissä ja keskisuurissa yrityksissä (pk-yritykset) ja erittäin pienissä yrityksissä. Tätä käyttöä olisi helpotettava siten, että yritysten tuotteiden ekologisista kestävyystä koskevat tiedot olisivat laajalti ja helposti saatavilla.
- (21) Tämän direktiivin täytäntöönpanosäädösten mukaiset ekologisen suunnittelun vaatimukset täyttävät energiaa käyttävät tuotteet olisi varustettava CE-merkinnällä ja siihen liittyvällä tiedolla, jotta ne voidaan saattaa sisämarkkinoille ja ne voivat liikkua vapaasti. Täytäntöönpanotoimenpiteiden tiukka soveltaminen on tarpeen, jotta voidaan vähentää säänneltyjen energiaa käyttävien tuotteiden ympäristöhaittoja ja varmistaa terve kilpailu.
- (22) Kun komissio valmistelee täytäntöönpanotoimenpiteitä ja työsuunnitelmaansa, sen olisi kuultava jäsenvaltioiden edustajia sekä tuoteryhmään liittyviä osapuolia, kuten teollisuutta, pk-yritykset ja käsiteollisuus mukaan luetuina, ammattiliittoja, kauppiaita, vähittäiskauppiaita, maahantuojia, ympäristönsuojeluryhmiä ja kuluttajajärjestöjä.
- (23) Valmistellessaan täytäntöönpanotoimenpiteitä komission olisi otettava myös asianmukaisesti huomioon voimassa oleva kansallinen ympäristölainsäädäntö, erityisesti myrkyllisiä aineita koskeva lainsäädäntö, jonka säilyttämistä jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet haluavansa, siten, ettei olemassa olevaa perusteltua suojelun tasoa lasketa jäsenvaltioissa.
- (24) Olisi kiinnitettävä huomiota teknistä yhdenmukaistamista koskevissa direktiiveissä käytettäväksi tarkoitettuihin moduuleihin ja sääntöihin, joista säädetään teknistä yhdenmukaistamista koskevien direktiivien vaatimusten mukaisuuden arviointimenettelyjen eri vaiheissa käytettäväksi tarkoitetuista moduuleista ja CE-merkinnän kiinnittämistä koskevista säännöistä ja käytöstä 22 päivänä heinäkuuta 1993 tehdystä neuvoston päätöksessä 93/465/ETY⁽¹⁾.
- (25) Valvontaviranomaisten olisi vaihdettava tietoja tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista suunnitelluista toimenpiteistä, jotta markkinoiden valvontaa voitaisiin parantaa. Tässä yhteistyössä olisi käytettävä mahdollisimman paljon hyväksi sähköisiä viestintäkeinoja ja asiaan liittyviä yhteisön ohjelmia. Tietojen vaihtoa tuotteen ympäristönsuojelullisesta tasosta sen elinaikana ja suunnitteluratkaisujen tuloksista olisi helpotettava. Valmistajien ekologisesta suunnittelusta saamien tietojen kokoaminen ja levittäminen on eräs tällä direktiivillä saavutettava keskeinen etu.
- (26) Toimivaltainen elin on yleensä julkinen tai yksityinen elin, jonka julkiset viranomaiset ovat nimenneet ja jolla on tarvittavat takuut puolueettomuudesta ja teknisen asiantuntemuksen käytettävyydestä tarkastaa tuotteen yhteensopivuuden siihen sovellettavien täytäntöönpanotoimien kanssa.

(¹) EYVL L 220, 30.8.1993, s. 23.

- (27) Koska vaatimusten vastaisuuden välttäminen on tärkeää, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että markkinoiden tehokkaaseen valvontaan on käytettävissä tarvittavat keinot.
- (28) Pk-yrityksille suunnatun ekologista suunnittelua koskevan koulutuksen ja tiedotuksen osalta voi olla asianmukaista harkita liitännäistoimia.
- (29) Sisämarkkinoiden toiminnan kannalta on tarpeen, että käytössä on yhteisön tasolla yhdenmukaistetut standardit. Kun tällaisen standardin viite on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, sen noudattamisesta olisi seurattava, että tuotteen oletetaan olevan niiden vastaavien vaatimusten mukainen, joista on määrätty tämän direktiivin perusteella annetussa täytäntöönpanotoimenpiteessä, vaikka myös muut tavat vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi olisi sallittava.
- (30) Eräs yhdenmukaistettujen standardien tärkeimmistä tehtävistä olisi oltava tämän direktiivin nojalla hyväksyttyjä täytäntöönpanotoimenpiteitä soveltavien valmistajien auttaminen. Tällaiset standardit voivat olla olennaisen tärkeitä mittaus- ja testausmenetelmien vahvistamisessa. Yleisten ekologisen suunnittelun vaatimusten osalta yhdenmukaistetut standardit voivat ohjata osaltaan merkittävästi valmistajia laatimaan tuotteensa ekologisen profiilin sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen vaatimusten mukaisesti. Näissä standardeissa olisi selkeästi osoitettava niiden lausekkeiden ja kyseessä olevien vaatimusten välinen suhde. Yhdenmukaistettujen standardien tarkoituksena ei saisi olla rajojen asettaminen ympäristönäkökohdille.
- (31) Tässä direktiivissä käytettyjen määritelmien osalta on tarkoituksenmukaista viitata asianmukaisiin kansainvälisiin standardeihin, kuten ISO 14040.
- (32) Tässä direktiivissä noudatetaan tiettyjä uuden lähestymistavan täytäntöönpanoperiaatteita, jotka on vahvistettu uudesta lähestymistavasta tekniseen yhdenmukaistamiseen ja standardeihin 7 päivänä toukokuuta 1985 annetussa neuvoston päätöslauselmassa ⁽¹⁾, sekä periaatetta, joka koskee viittaamista yhdenmukaistettuihin eurooppalaisiin standardeihin. Standardoinnin merkityksestä Euroopassa 28 päivänä lokakuuta 1999 annetussa neuvoston päätöslauselmassa ⁽²⁾ suositeltiin, että komission olisi tarkasteltava, voidaanko uuden lähestymistavan periaatetta laajentaa uusille sektoreille pyrittäessä parantamaan ja yksinkertaistamaan lainsäädäntöä aina kun se on mahdollista.
- (33) Tällä direktiivillä täydennetään jo olemassa olevia yhteisön säädöksiä, joita ovat muun muassa kodinkoneiden energian ja muiden voimavarojen kulutuksen osoittamisesta merkinnöin ja yhdenmukaisin tuotetiedoin 22 päivänä syyskuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/75/ETY ⁽³⁾, tarkistetusta yhteisön ympäristömerkin myöntämisyjärjestelmästä 17 päivänä heinäkuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1980/2000 ⁽⁴⁾, toimistolaitteiden energiatehokkuutta osoittavia merkintöjä koskevista yhteisön ohjelmasta 6 päivänä marraskuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2422/2001 ⁽⁵⁾, sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta 27 päivänä tammikuuta 2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/96/EY ⁽⁶⁾, tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa 27 päivänä tammikuuta 2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/95/EY ⁽⁷⁾ sekä tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä heinäkuuta 1976 annettu neuvoston direktiivi 76/769/ETY ⁽⁸⁾. Synergia tämän direktiivin ja olemassa olevien yhteisön säädösten välillä on omiaan edistämään niiden vaikutusta ja luomaan johdonmukaiset vaatimukset valmistajien sovellettaviksi.
- (34) Koska uusien nestemäisiä tai kaasumaisia polttoaineita käyttävien kuumavesikattiloiden hyötysuhdevaatimuksista 21 päivänä toukokuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/42/ETY ⁽⁹⁾, kotitalouksien sähkökäyttöisten jääkaappien, pakastimien ja näiden yhdistelmien energiatehokkuusvaatimuksista 3 päivänä syyskuuta 1996 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/57/EY ⁽¹⁰⁾ sekä loistelamppujen virranrajoittimien energiatehokkuusvaatimuksista 18 päivänä syyskuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/55/EY ⁽¹¹⁾ sisältävät jo säännöksiä energiatehokkuusvaatimusten tarkistuksista, ne olisi sisällytettävä nyt käsillä oleviin puitteisiin.

⁽³⁾ EYVL L 297, 13.10.1992, s. 16, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ EYVL L 237, 21.9.2000, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 332, 15.12.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL L 37, 13.2.2003, s. 24, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2003/108/EY (EUVL L 345, 31.12.2003, s. 106).

⁽⁷⁾ EUVL L 37, 13.2.2003, s. 19.

⁽⁸⁾ EYVL L 262, 27.9.1976, s. 201, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2004/98/EY (EUVL L 305, 1.10.2004, s. 63).

⁽⁹⁾ EYVL L 167, 22.6.1992, s. 17, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2004/8/EY (EUVL L 52, 21.2.2004, s. 50).

⁽¹⁰⁾ EYVL L 236, 18.9.1996, s. 36.

⁽¹¹⁾ EYVL L 279, 1.11.2000, s. 33.

⁽¹⁾ EYVL C 136, 4.6.1985, s. 1.

⁽²⁾ EYVL C 141, 19.5.2000, s. 1.

- (35) Direktiivissä 92/42/ETY säädetään merkintäjärjestelmästä, jolla kattiloiden energiateho voidaan todeta. Koska jäsenvaltiot ja toimiala ovat yhtä mieltä siitä, ettei merkintäjärjestelmä ole tuottanut toivottua tulosta, direktiivi 92/42/ETY olisi muutettava, jotta järjestelmiä voitaisiin tehostaa.
- (36) Tilalämmittämiseen ja kuuman veden tuottamiseen käytettävien lämmönkehittimien suorituskyvystä uusissa ja olemassa olevissa muissa kuin teollisuusrakennuksissa sekä lämpöeristyksestä ja kuuman talousveden jakeluputkien eristämisestä uusissa muissa kuin teollisuusrakennuksissa 13 päivänä helmikuuta 1978 annetussa neuvoston direktiivissä 78/170/ETY⁽¹⁾ säädetyt vaatimukset on korvattu säännöksillä, jotka sisältyvät direktiiviin 92/42/ETY, kaasumaisia polttoaineita käyttäviä laitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 29 päivänä kesäkuuta 1990 annettuun neuvoston direktiiviin 90/396/ETY⁽²⁾ sekä rakennusten energiatehokkuudesta 16 päivänä joulukuuta 2002 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2002/91/EY⁽³⁾. Direktiivi 78/170/ETY olisi sen vuoksi kumottava.
- (37) Kodinkoneiden tuottamasta ilmassa kantautuvasta melusta 1 päivänä joulukuuta 1986 annetussa neuvoston direktiivissä 86/594/ETY⁽⁴⁾ säädetään edellytyksistä, joilla tällaisten laitteiden tuottamaa melua koskevien tietojen julkaisemista voidaan vaatia jäsenvaltioissa, ja siinä määritellään menettely melutason määrittämiseksi. Yhdenmukaistamista varten melupäästöt olisi sisällytettävä integroituun ympäristönsuojelullisen tason arviointiin. Koska tässä direktiivissä säädetään tällaisesta integroidusta lähestymistavasta, direktiivi 86/594/ETY olisi kumottava.
- (38) Tämän direktiivin täytäntöön panemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽⁵⁾ mukaisesti.
- (39) Jäsenvaltioiden olisi määrättävä seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin johdosta annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen. Näiden seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (40) Olisi pidettävä mielessä, että paremmasta lainsäädännöstä toimielinten välillä tehdyn sopimuksen⁽⁶⁾ 34 kohdassa todetaan, että neuvosto ”kannustaa jäsenvaltioita laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan direktiivien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne”.
- (41) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa suunnitellun toiminnan tavoitetta eli sisämarkkinoiden toiminnan varmistamista edellyttämällä tuotteilta riittävää ympäristönsuojelullista tasoa, vaan se voidaan laajuutensa ja vaikutustensa vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (42) Alueiden komiteaa on kuultu, mutta se ei ole antanut lausuntoa,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä direktiivissä säädetään energiaa käyttävien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteet tavoitteena varmistaa tällaisten tuotteiden vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla.

2. Tässä direktiivissä säädetään niiden vaatimusten asettamisesta, jotka täytäntöönpanotoimenpiteiden kohteena olevien energiaa käyttävien tuotteiden on täytettävä, jotta ne voidaan saattaa markkinoille ja/tai ottaa käyttöön. Direktiivillä edistetään kestävää kehitystä parantamalla energiatehokkuutta ja ympäristönsuojelun tasoa ja samalla energiahuoltovarmuutta.

3. Tätä direktiiviä ei sovelleta liikennevälineisiin, jotka on tarkoitettu henkilöiden ja tavaroiden kuljetukseen.

4. Tämä direktiivi ja sen nojalla hyväksyttävät täytäntöönpanotoimenpiteet eivät vaikuta yhteisön jätehuoltolainsäädäntöön ja yhteisön kemikaalilainsäädäntöön, fluorattuja kasvihuonekaasuja koskeva yhteisön lainsäädäntö mukaan lukien.

⁽¹⁾ EYVL L 52, 23.2.1978, s. 32, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 82/885/ETY (EYVL L 378, 31.12.1982, s. 19).

⁽²⁾ EYVL L 196, 26.7.1990, s. 15, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 93/68/ETY (EYVL L 220, 30.8.1993, s. 1).

⁽³⁾ EYVL L 1, 4.1.2003, s. 65.

⁽⁴⁾ EYVL L 344, 6.12.1986, s. 24, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 807/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 36).

⁽⁵⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁶⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) "energiaa käyttävällä tuotteella" tuotetta, joka sen jälkeen, kun se on saatettu markkinoille ja/tai otettu käyttöön, on riippuvainen energian syötöstä (sähkö, fossiiliset polttoaineet tai uusiutuvat energialähteet) toimiakseen tarkoitettulla tavalla, tai tuotetta, joka on tarkoitettu tällaisen energian tuottamiseen, siirtoon ja mittaamiseen, mukaan luettuina energian syötöstä riippuvaiset ja tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvaan energiaa käyttävään tuotteeseen liitettäväksi tarkoitetut osat, jotka saatetaan markkinoille ja/tai otetaan käyttöön erillisinä osina loppukäyttäjää varten ja joiden ympäristönsuojelullinen taso voidaan arvioida itsenäisesti;
- 2) "komponenteilla ja osakokoonpanoilla" energiaa käyttävään tuotteeseen liitettäväksi tarkoitettuja osia, joita ei saateta markkinoille ja/tai oteta käyttöön erillisinä osina loppukäyttäjää varten ja joiden ympäristönsuojelullista tasoa ei voida arvioida itsenäisesti;
- 3) "täytäntöönpanotoimenpiteillä" toimenpiteitä, jotka hyväksytään tämän direktiivin nojalla ja joissa asetetaan määritelyihin energiaa käyttäviin tuotteisiin tai niiden ympäristönäkökohtiin liittyviä ekologisen suunnittelun vaatimuksia;
- 4) "markkinoille saattamisella" energiaa käyttävän tuotteen saattamista yhteisön markkinoille ensimmäistä kertaa jakeluun tai käyttöön yhteisössä korvausta vastaan tai maksutta ja käytetystä myyntitavasta riippumatta;
- 5) "käyttöönotolla" energiaa käyttävän tuotteen ensimmäistä käyttöä käyttötarkoitukseensa loppukäyttäjän toimesta yhteisössä;
- 6) "valmistajalla" luonnollista tai oikeushenkilöä, joka valmistaa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia energiaa käyttäviä tuotteita ja vastaa siitä, että ne ovat tämän direktiivin vaatimusten mukaiset, kun tarkoituksena on tuotteen saattaminen markkinoille ja/tai sen käyttöönotto valmistajan omalla nimellä tai tavaramerkillä tai valmistajan omaa käyttöä varten. Mikäli ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua valmistajaa tai 8 kohdassa tarkoitettua maahantuoja ei ole, valmistajaksi katsotaan luonnollinen tai oikeushenkilö, joka saattaa markkinoille ja/tai ottaa käyttöön tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia energiaa käyttäviä tuotteita;
- 7) "valtuutetulla edustajalla" yhteisöön sijoittautunutta luonnollista tai oikeushenkilöä, joka on saanut valmistajalta kirjallisen valtuutuksen täyttää tämän puolesta kaikki tai osa tähän direktiiviin liittyvistä velvoitteista ja muodollisuuksista;
- 8) "maahantuojaalla" ketä tahansa yhteisössä olevaa luonnollista tai oikeushenkilöä, joka saattaa kolmannesta maasta peräisin olevan tuotteen yhteisön markkinoille osana liiketoimintaansa;
- 9) "materiaaleilla" kaikkia energiaa käyttävän tuotteen elinkaaren aikana käytettyjä aineita;
- 10) "tuotesuunnittelulla" niiden prosessien joukkoa, joilla muunnetaan energiaa käyttävältä tuotteelta vaaditut oikeudelliset, tekniset, turvallisuus-, toiminta-, markkinointi- tai muut vaatimukset energiaa käyttävän tuotteen teknisiksi eritelmiksi;
- 11) "ympäristönäkökohdalla" energiaa käyttävän tuotteen elementtiä tai toimintoa, joka voi olla vuorovaikutteinen ympäristön kanssa sen elinkaaren aikana;
- 12) "ympäristövaikutuksella" ympäristömuutoksia, jotka aiheutuvat kokonaan tai osittain energiaa käyttävästä tuotteesta sen elinkaaren aikana;
- 13) "elinkaarella" energiaa käyttävän tuotteen peräkkäisiä ja toisiinsa liittyviä vaiheita raaka-aineiden käytöstä loppukäsittelyyn;
- 14) "uudelleenkäytöllä" toimintaa, jossa energiaa käyttävää tuotetta tai sen osia, jotka ovat saavuttaneet ensimmäisen käyttöikänsä lopun, käytetään samaan tarkoitukseen, johon ne oli suunniteltu, mukaan luettuina keräys-

pisteeseen, jakelijalle, kierrättäjälle tai valmistajalle palautettujen energiaa käyttävien tuotteiden käytön jatkaminen sekä energiaa käyttävän tuotteen uudelleenkäyttö kunnostuksen jälkeen;

- 15) "kierrätyksellä" jättemateriaalin uudelleenprosessointia tuotantoprosessissa alkuperäistä tarkoitusta tai muita tarkoituksia varten, lukuun ottamatta energian talteenottoa;
- 16) "energian talteenotolla" palavan jätteen käyttämistä energian tuottamiseen suoran polttamisen kautta muun jätteen kanssa tai ilman muuta jätettä, kuitenkin siten, että lämpö otetaan talteen;
- 17) "talteenotolla" sovellettavaa toimintoa, josta säädetään jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY ⁽¹⁾ liitteessä II B;
- 18) "jätteellä" niihin luokkiin kuuluvaa ainetta tai esinettä, jotka on lueteltu direktiivin 75/442/ETY liitteessä I ja jotka haltija heittää pois tai aikoo heittää pois tai joutuu heittämään pois;
- 19) "vaarallisella jätteellä" jätettä, joka kuuluu vaarallisista jätteistä 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY ⁽²⁾ 1 artiklan 4 kohdan soveltamisaan;
- 20) "ekologisella profiililla" energiaa käyttävään tuotteeseen sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen mukaista kuvausta panoksista ja tuotoksista (kuten materiaalit, päästöt ja jäte), jotka liittyvät energiaa käyttävään tuotteeseen koko sen elinkaaren ajan ja joilla on merkitystä tuotteen ympäristövaikutusten kannalta ja jotka ilmaistaan mitattavissa olevina fysikaalisina suureina;
- 21) energiaa käyttävän tuotteen "ympäristönsuojelullisella tasolla" valmistajan saavuttamia tuloksia energiaa käyttävän tuotteen ympäristönäkökohtien hallinnassa, sellaisina kuin ne ilmenevät tuotteen teknisistä asiakirjoista;
- 22) "ympäristönsuojelullisen tason parantamisella" prosessia energiaa käyttävän tuotteen ympäristönsuojelullisen tason kohottamiseksi peräkkäisissä sukupolvisissa, ei

kuitenkaan välttämättä samanaikaisesti tuotteen kaikkien ympäristönäkökohtien osalta;

- 23) "ekologisella suunnittelulla" ympäristönäkökohtien huomioon ottamista tuotesuunnittelussa energiaa käyttävän tuotteen ympäristönsuojelullisen tason parantamiseksi sen koko elinkaaren aikana;
- 24) "ekologisen suunnittelun vaatimuksella" vaatimusta, joka liittyy energiaa käyttävään tuotteeseen tai energiaa käyttävän tuotteen suunnitteluun ja jonka tarkoituksena on parantaa tuotteen ympäristönsuojelullista tasoa, tai vaatimusta tietojen antamisesta energiaa käyttävän tuotteen ympäristönäkökohdista;
- 25) "yleisellä ekologisen suunnittelun vaatimuksella" ekologisen suunnittelun vaatimusta, joka perustuu energiaa käyttävän tuotteen ekologiseen profiiliin kokonaisuudessaan eikä tietyille ympäristönäkökohdille asetettuihin raja-arvoihin;
- 26) "erityisellä ekologisen suunnittelun vaatimuksella" määrittäjä ja mitattavissa olevaa ekologisen suunnittelun vaatimusta, joka liittyy tiettyyn energiaa käyttävän tuotteen ympäristönäkökohtaan, kuten energiankulutukseen tuotetta käytettäessä mitattuna tiettyä suoritustehon yksikköä kohti;
- 27) "yhdenmukaistetulla standardilla" teknistä eritelmaa, jonka tunnustettu standardointielin on antanut komission toimeksiannosta teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/34/EY ⁽³⁾ säädettyjen menettelyjen mukaisesti eurooppalaisen vaatimuksen asettamiseksi, mutta jonka noudattaminen ei ole pakollista.

3 artikla

Markkinoille saattaminen ja/tai käyttöönotto

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että täytäntöönpanotoimenpiteiden kohteena olevat energiaa käyttävät tuotteet voidaan saattaa markkinoille ja/tai ottaa käyttöön ainoastaan, jos ne ovat

⁽¹⁾ EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003.

⁽²⁾ EYVL L 377, 31.12.1991, s. 20, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 94/31/EY (EYVL L 168, 2.7.1994, s. 28).

⁽³⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla (EUVL L 236, 23.9.2003, s. 68).

kyseisten toimenpiteiden mukaiset ja jos niissä on CE-merkintä 5 artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on nimettävä markkinoiden valvonnasta vastaavat viranomaiset. Niiden on huolehdittava siitä, että näillä viranomaisilla on riittävä toimivalta ja että ne käyttävät sitä toteuttaakseen tämän direktiivin nojalla niiden tehtäviin kuuluvia aiheellisia toimenpiteitä. Jäsenvaltioiden on määriteltävä toimivaltaisten viranomaisten tehtävät, valtuudet ja organisaatiota koskevat järjestelyt siten, että näillä viranomaisilla on oikeus:

- i) järjestää riittävästi asianmukaisia energiaa käyttävien tuotteiden vaatimustenmukaisuutta koskevia tarkastuksia ja velvoittaa valmistaja tai tämän valtuutettu edustaja vetämään 7 artiklan mukaisesti markkinoilta energiaa käyttävät tuotteet, jotka eivät vastaa vaatimuksia;
- ii) vaatia asianosaisilta kaikki tarvittavat tiedot täytäntöönpanotoimenpiteissä eritellyllä tavalla;
- iii) ottaa näytteitä tuotteista ja suorittaa niiden vaatimustenmukaisuustarkastuksia.

3. Jäsenvaltioiden on tiedotettava komissiolle markkinoiden valvonnan tuloksista ja tarpeen vaatiessa komissio toimittaa kyseiset tiedot muille jäsenvaltioille.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuluttajat ja muut asianomaiset tahot voivat tehdä tuotteiden vaatimustenmukaisuutta koskevia huomautuksia toimivaltaisille viranomaisille.

4 artikla

Maahantuojaan velvollisuudet

Jos valmistaja ei ole sijoittautunut yhteisöön eikä sillä ole valtuutettua edustajaa, velvollisuus

- varmistaa, että markkinoille saatettava tai käyttöön otettava energiaa käyttävä tuote on tämän direktiivin ja sovellettavan täytäntöönpanosäädöksen mukainen,
- säilyttää vaatimustenmukaisuudesta annettava vakuutus ja tekniset asiakirjat,

on maahantuojalla.

5 artikla

Merkintä ja vaatimustenmukaisuusvakuutus

1. Ennen kuin täytäntöönpanotoimenpiteiden kohteena oleva energiaa käyttävä tuote saatetaan markkinoille ja/tai

otetaan käyttöön, siihen on kiinnitettävä CE-vaatimustenmukaisuusmerkintä ja vaatimustenmukaisuudesta on annettava vakuutus, jossa valmistaja tai sen valtuutettu edustaja vakuuttaa, että energiaa käyttävä tuote on sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen kaikkien asiaan kuuluvien säännösten mukainen.

2. CE-vaatimustenmukaisuusmerkintä koostuu kirjaimista "CE" siten kuin liitteessä III esitetään.

3. Vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa on oltava liitteessä VI mainitut tiedot, ja siinä on viitattava asianmukaiseen täytäntöönpanotoimenpiteeseen.

4. On kiellettyä kiinnittää energiaa käyttäviin tuotteisiin merkintöjä, jotka voivat johtaa käyttäjiä harhaan CE-merkinän tarkoituksen tai muodon suhteen.

5. Jäsenvaltiot voivat vaatia liitteessä I olevan 2 osan mukaisesti toimitettavien tietojen antamista yhdellä tai useammalla virallisella kielellään, kun energiaa käyttävä tuote saavuttaa loppukäyttäjän.

Jäsenvaltioiden on myös annettava lupa näiden tietojen antamiseen yhdellä tai usealla muulla yhteisön virallisella kielellä.

Kun jäsenvaltiot soveltavat ensimmäistä alakohtaa, niiden on otettava huomioon erityisesti:

- a) voidaanko tiedot antaa yhdenmukaistetuilla symboleilla tai tunnustetuilla koodeilla tai muulla tavoin;
- b) energiaa käyttävän tuotteen arvioitu käyttäjätyyppi ja annettavien tietojen luonne.

6 artikla

Vapaa liikkuvuus

1. Jäsenvaltiot eivät saa niihin liitteessä I olevassa 1 osassa tarkoitettuihin energiaa käyttävien tuotteiden ekologisen suunnittelun parametreihin, jotka kuuluvat sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen piiriin, liittyviin ekologisen suunnittelun vaatimuksiin liittyvillä perusteilla kieltää, rajoittaa tai haitata sellaisen energiaa käyttävän tuotteen markkinoille saattamista ja/tai käyttöönottoa alueellaan, joka on sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen kaikkien asianomaisten säännösten mukainen ja jossa on CE-merkintä 5 artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot eivät saa niihin liitteessä I olevassa 1 osassa tarkoitettuihin energiaa käyttävien tuotteiden ekologisen suunnittelun parametreihin, joiden osalta sovellettavassa täytäntöönpanotoimenpiteessä ei edellytetä ekologisen suunnittelun vaatimusta, liittyviin ekologisen suunnittelun vaatimukseen liittyvillä perusteilla kieltää, rajoittaa tai haitata sellaisen energiaa käyttävän tuotteen markkinoille saattamista ja/tai käyttöönottoa alueellaan, jossa on CE-merkintä 5 artiklan mukaisesti.

3. Jäsenvaltiot eivät saa estää sellaisten energiaa käyttävien tuotteiden esitlemistä esimerkiksi messuilla, näyttelyissä ja esittelytilaisuuksissa, jotka eivät ole sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen säännösten mukaisia mutta joiden yhteydessä ilmoitetaan näkyvästi, että niitä ei saa saattaa markkinoille ja/tai ottaa käyttöön ennen kuin ne on saatettu vaatimusten mukaisiksi.

7 artikla

Suojalauseke

1. Jos jäsenvaltio toteaa, että 5 artiklassa tarkoitettulla CE-merkinnällä varustettu energiaa käyttävä tuote, jota käytetään käyttötarkoituksen mukaisella tavalla, ei ole kaikkien sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen asiaan kuuluvien määräysten mukainen, valmistajan tai sen valtuutetun edustajan on saatettava energiaa käyttävä tuote vastaamaan sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen määräyksiä ja/tai CE-merkintää ja lopetettava määräysten rikkominen jäsenvaltion määräämillä ehdoilla.

Mikäli on riittävästi näyttöä siitä, että energiaa käyttävä tuote saattaa olla vaatimusten vastainen, jäsenvaltion on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet, jotka vaatimusten vastaisuuden vakavuudesta riippuen voivat ulottua jopa energiaa käyttävän tuotteen markkinoille saattamiskieltoon, kunnes vaatimusten noudattaminen on todettu.

Jos vaatimustenvastaisuus jatkuu, jäsenvaltion on tehtävä päätös kyseisen energiaa käyttävän tuotteen markkinoille saattamisen ja/tai käyttöönoton rajoittamisesta tai kieltämisestä tai varmistettava, että tuote vedetään pois markkinoilta.

Kieltämisestä ja markkinoilta poistamisesta on ilmoitettava välittömästi komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

2. Kaikissa päätöksissä, jotka jäsenvaltio tekee tämän direktiivin nojalla ja joissa rajoitetaan energiaa käyttävän tuotteen markkinoille saattamista ja/tai käyttöönottoa tai kielletään ne, on mainittava syyt, joihin päätös perustuu.

Tällainen päätös on viipymättä annettava tiedoksi asianomaiselle osapuolelle, jolle on samanaikaisesti ilmoitettava

asianomaisen jäsenvaltion voimassa olevan lainsäädännön mukaisista oikeuskeinoista ja niitä koskevista määräajoista.

3. Jäsenvaltion on välittömästi ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kaikista 1 kohdan nojalla tehdyistä päätöksistä ja ilmoitettava niiden syyt sekä erityisesti se, johtuuko vaatimustenvastaisuus:

- a) sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen vaatimusten täyttämättä jättämisestä;
- b) 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhdenmukaistettujen standardien virheellisestä soveltamisesta;
- c) puutteista 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa yhdenmukaistetuissa standardeissa.

4. Komissio kuulee asianomaisia osapuolia viipymättä ja voi käyttää riippumattomien ulkopuolisten asiantuntijoiden antamia teknisiä neuvoja.

Kuulemisen jälkeen komission on ilmoitettava kannastaan välittömästi päätöksen tehneelle jäsenvaltiolle ja muille jäsenvaltioille.

Jos komissio katsoo, ettei päätös ole perusteltu, se ilmoittaa asiasta välittömästi jäsenvaltioille.

5. Jos 1 kohdassa tarkoitettu päätös perustuu puutteeseen yhdenmukaistetussa standardissa, komissio aloittaa välittömästi 10 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädetyn menettelyn. Komissio ilmoittaa asiasta samanaikaisesti 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle komitealle.

6. Jäsenvaltiot ja komissio toteuttavat tarpeelliset toimenpiteet tämän menettelyn aikana toimitettujen tietojen luottamuksellisuuden takaamiseksi, jos se on perusteltua.

7. Jäsenvaltioiden tämän artiklan nojalla tekemät päätökset julkistetaan avoimella tavalla.

8. Komission lausunto näistä päätöksistä julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

8 artikla

Vaatimustenmukaisuuden arviointi

1. Ennen täytäntöönpanotoimenpiteiden kohteena olevan energiaa käyttävän tuotteen markkinoille saattamista ja/tai käyttöönottoa valmistajan tai sen valtuutetun edustajan on varmistettava, että energiaa käyttävän tuotteen vaatimustenmukaisuuden arviointi suoritetaan kaikkien sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen asianomaisten vaatimusten osalta.

2. Vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt on täsmennettävä täytäntöönpanotoimenpiteissä, ja niissä on annettava valmistajille mahdollisuus valita joko liitteessä IV säädetty sisäinen suunnittelun valvonta tai liitteessä V säädetty hallintajärjestelmä. Jos se on asianmukaisesti perusteltua ja oikeassa suhteessa riskiin, vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely on valittava asiaankuuluvien moduulien joukosta, sellaisina kuin ne kuvataan päätöksessä 93/465/ETY.

Mikäli jäsenvaltiolla on vahva näyttö energiaa käyttävän tuotteen todennäköisestä vaatimusten vastaisuudesta, kyseisen jäsenvaltion on mahdollisimman nopeasti julkaistava energiaa käyttävän tuotteen vaatimusten mukaisuudesta perusteltu arvio, jonka voi tehdä toimivaltainen elin, jotta mahdolliset korjaavat toimet voidaan tehdä ajoissa.

Jos täytäntöönpanotoimenpiteiden kohteena olevan energiaa käyttävän tuotteen on suunnitellut organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallintaja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) 19 päivänä maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 761/2001⁽¹⁾ mukaisesti rekisteröity organisaatio ja jos suunnittelutoiminto sisältyy tämän rekisteröinnin piiriin, tämän organisaation hallintajärjestelmän oletetaan olevan tämän direktiivin liitteen V vaatimusten mukainen.

Jos täytäntöönpanotoimenpiteiden kohteena olevan energiaa käyttävän tuotteen suunnitelleella organisaatiolla on hallintajärjestelmä, johon sisältyy tuotesuunnittelutoiminto ja joka pannaan täytäntöön yhdenmukaistettujen standardien mukaisesti, joiden viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tämän hallintajärjestelmän oletetaan olevan liitteessä V olevien vastaavien vaatimusten mukainen.

3. Täytäntöönpanotoimenpiteiden kohteena olevan energiaa käyttävän tuotteen markkinoille saattamisen tai käyttöönoton jälkeen valmistajan tai sen valtuutetun edustajan on pidettävä asianomaiset suoritettuun vaatimustenmukaisuuden arviointiin liittyvät asiakirjat ja annetut vaatimustenmukaisuusvakuutukset saatavilla jäsenvaltioiden suorittamaa tarkastusta varten kymmenen vuoden ajan viimeisen kyseisen energiaa käyttävän tuotteen valmistamisesta.

Asianomaisten asiakirjojen on oltava saatavilla kymmenen päivän kuluessa jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen esittämän pyynnön vastaanottamisesta.

4. Asiakirjat, jotka liittyvät vaatimustenmukaisuuden arviointiin ja 5 artiklassa tarkoitettuun vaatimustenmukaisuusvakuutukseen, on laadittava jollakin yhteisön virallisella kielellä.

9 artikla

Vaatimustenmukaisuusolettama

1. Jäsenvaltioiden on pidettävä 5 artiklassa tarkoitettulla CE-merkinnällä varustettua energiaa käyttävää tuotetta sovellettavan täytäntöönpanosäädöksen asianomaisten määräysten mukaisena.

2. Jäsenvaltioiden on pidettävä energiaa käyttävää tuotetta sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen kaikkien vaatimusten mukaisena, jos siihen on sovellettu kyseiseen täytäntöönpanotoimenpiteeseen liittyviä yhdenmukaistettuja standardeja, joiden viitenumerot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

3. Energiaa käyttävän tuotteen, jolle on myönnetty yhteisön ympäristömerkki asetuksen (EY) N:o 1980/2000 nojalla, katsotaan olevan sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen ekologista suunnittelua koskevien vaatimusten mukainen, jos ympäristömerkki täyttää kyseiset vaatimukset.

4. Vaatimustenmukaisuusolettaman toteuttamiseksi tämän direktiivin mukaisesti komissio voi 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päättää, että muut ympäristömerkit täyttävät yhteisön ympäristömerkkiä vastaavat vaatimukset asetuksen (EY) N:o 1980/2000 nojalla. Energiaa käyttävien tuotteiden, joille on myönnetty tällainen muu ympäristömerkki, on katsottava olevan sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen ekologista suunnittelua koskevien vaatimusten mukaisia, jos tämä ympäristömerkki täyttää kyseiset vaatimukset.

10 artikla

Yhdenmukaistetut standardit

1. Jäsenvaltioiden on mahdollisuuksien mukaan varmistettava asianmukaisten toimenpiteiden toteuttaminen, jotta asianomaisia osapuolia voidaan kuulla kansallisella tasolla yhdenmukaistettujen standardien valmistelusta ja seurannasta.

2. Jos jäsenvaltio tai komissio katsoo, että yhdenmukaistetut standardit, joiden soveltamisen oletetaan täyttävän sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen erityiset määräykset, eivät täysin täytä näitä määräyksiä, asianomainen jäsenvaltio tai komissio ilmoittaa asiasta perusteluineen direktiivin 98/34/EY 5 artiklalla perustetulle pysyvälle komitealle. Komitea antaa kiireellisesti lausunnon.

3. Mainitun komitean lausunnon perusteella komissio päättää julkaista, olla julkaisematta, julkaista rajoitetusti, säilyttää tai peruuttaa viittaukset asianomaisiin yhdenmukaistettuihin standardeihin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

⁽¹⁾ EYVL L 114, 24.4.2001, s. 1.

4. Komissio ilmoittaa asiasta asianomaiselle eurooppalaiselle standardointielimelle ja antaa tarvittaessa uuden toimeksiannon asianomaisten yhdenmukaistettujen standardien tarkistamiseksi.

11 artikla

Komponentteja ja osakokoonpanoja koskevat vaatimukset

Täytäntöönpanosäädöksissä voidaan vaatia valmistajia tai näiden valtuutettuja edustajia, jotka saattavat komponentteja ja osakokoonpanoja markkinoille ja/tai ottavat niitä käyttöön, toimittamaan täytäntöönpanotoimenpiteiden kohteena olevan energiaa käyttävän tuotteen valmistajalle asianmukaiset tiedot komponenttien tai osakokoonpanojen materiaalien koostumuksesta ja energian, materiaalien ja/tai muiden resurssien kulutuksesta.

12 artikla

Hallinnollinen yhteistyö ja tiedonvaihto

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava tarvittavien toimenpiteiden toteuttaminen, joilla voidaan kannustaa tämän direktiivin täytäntöönpanosta vastaavia viranomaisia keskinäiseen yhteistyöhön sekä tietojen antamiseen toisilleen ja komissiolle tämän direktiivin toimivuuden ja erityisesti 7 artiklan täytäntöönpanon tukemiseksi.

Hallinnollisessa yhteistyössä ja tiedonvaihdoissa on hyödynnettävä mahdollisimman tehokkaasti sähköisiä viestintävälineitä, ja näitä toimia voidaan tukea asianomaisilla yhteisön ohjelmilla.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän direktiivin soveltamisesta vastaavat viranomaiset.

2. Komission ja jäsenvaltioiden välisen tiedonvaihdon täsmällisestä luonteesta ja rakenteesta päätetään 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Komissio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, joilla rohkaitaan tässä artiklassa tarkoitettua jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja edistetään sitä.

13 artikla

Pienet ja keskisuuret yritykset

1. Komission on pk-yrityksiä ja hyvin pieniä yrityksiä hyödyttävissä ohjelmissa otettava huomioon aloitteet, jotka auttavat pk-yrityksiä ja hyvin pieniä yrityksiä yhdistämään ympäristönäkökohdat, energiatehokkuus mukaan luettuna, tuotteidensa suunnittelussa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava erityisesti tukiverkkojen ja -rakenteiden vahvistamisen avulla, että ne rohkaisevat pk-yrityksiä ja erittäin pieniä yrityksiä omaksumaan ympäristön kannalta kestävästä lähestymistavasta jo tuotteen suunnitteluvaiheessa Euroopan unionin lainsäädännön tulevan tarpeen ennakkoimiseksi.

14 artikla

Kuluttajille tiedottaminen

Sovellettavan täytäntöönpanosäädöksen mukaisesti valmistajien on varmistettava asianmukaiseksi katsomassaan muodossa, että energiaa käyttävien tuotteiden kuluttajat saavat tarvittavat tiedot

- mahdollisuuksistaan tuotteen kestävässä käytössä,
- mikäli täytäntöönpanotoimet vaativat, tuotteen ekologisesti profiilista ja ekologisen suunnittelun eduista.

15 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Kun energiaa käyttävä tuote täyttää 2 kohdassa luetellut edellytykset, se on 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetun täytäntöönpanotoimen tai itsesääntelytoimen kohteena. Kun komissio hyväksyy täytäntöönpanotoimenpiteitä, se toimii 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset ovat seuraavat:

- a) energiaa käyttävän tuotteen on edustettava merkittävää myyntivolyymia ja kauppaa, jonka on yhteisön alueella todistettavasti oltava viimeisimpien saatavissa olevien tietojen mukaan yli 200 000 yksikköä vuodessa;
- b) energiaa käyttävällä tuotteella on oltava markkinoille saatetut ja/tai käyttöön otetut määrät huomioon ottaen yhteisön alueella merkittävä ympäristövaikutus, siten kuin on määritelty päätöksessä N:o 1600/2002/EY vahvistetuissa yhteisön strategisissa painopisteissä;
- c) energiaa käyttävään tuotteeseen on liittyttävä merkittäviä mahdollisuuksia ympäristövaikutusten parantamiseen ilman, että siitä aiheutuu kohtuuttomia kustannuksia, ottaen erityisesti huomioon seuraavat seikat:

- muun asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön puuttuminen tai markkinavoimien kyvyttömyys ratkaista kysymys asianmukaisesti,

- suuret eroavaisuudet markkinoilla saatavissa olevien toimivuudeltaan vastaavien energiaa käyttävien tuotteiden ympäristövaikutuksissa.
3. Valmistellessaan täytäntöönpanotoimenpidettä koskevaa ehdotusta komissio ottaa huomioon 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean esittämät näkemykset, ja lisäksi se ottaa huomioon:
- ympäristöä koskevat yhteisön ensisijaiset toimet, kuten päätöksessä N:o 1600/2002/EY tai komission eurooppalaisessa ilmastonmuutosohjelmassa (ECCP) esitetyt ensisijaiset toimet;
 - asianmukaisen yhteisön lainsäädännön ja itsesääntelyn, kuten teollisuuden tekemät vapaaehtoiset sopimukset, joilla 17 artiklassa tarkoitetun arvion mukaisesti odotetaan saavutettavan politiikan tavoitteet nopeammin tai halvemmalla kuin pakollisilla vaatimuksilla.
4. Täytäntöönpanotoimenpide-ehdotusta valmistellessaan komissio:
- tarkastelee energiaa käyttävän tuotteen elinkaarta ja sen kaikkia merkittäviä ympäristönäkökohtia, muun muassa energiatehokkuutta. Ympäristönäkökohtien ja niiden parantamisen toteutettavuuden analyysin laajuus on suhteessa niiden tärkeyteen. Energiaa käyttävän tuotteen merkittäviä ympäristönäkökohtia koskevien ekologisen suunnittelun vaatimusten hyväksymistä ei saa viivyttää tarpeettomasti muihin näkökohtiin liittyvillä epävarmuuksilla;
 - suorittaa arvioinnin, jossa tarkastellaan vaikutusta ympäristöön, kuluttajiin ja valmistajiin, pienet ja keskisuuret yritykset mukaan luettuina, kilpailukykyyn myös yhteisön ulkopuolella sijaitsevilla markkinoilla, innovoinnin, markkinoille pääsyn sekä kustannusten ja hyötyjen osalta;
 - ottaa huomioon nykyisen kansallisen ympäristölainsäädännön, jota jäsenvaltiot pitävät asiaan vaikuttavana;
 - kuulee asianmukaisella tavalla sidosryhmiä;
 - laatii täytäntöönpanotoimenpidettä koskevan ehdotuksen perustelut b alakohdassa tarkoitetun arvioinnin pohjalta;
 - määrittelee täytäntöönpanopäivän (-päivät) ja mahdollisen vaiheittaisen tai siirtymätoimenpiteen tai -kauden ottaen huomioon erityisesti pieniin ja keskisuuriin yrityksiin tai pääasiassa pienten ja keskisuurten yritysten valmistamiin erityisiin tuoteryhmiin kohdistuvat mahdolliset vaikutukset.
5. Täytäntöönpanotoimenpiteiden on täytettävä kaikki seuraavat perusteet:
- tuotteen toiminnallisuuteen käyttäjän näkökulmasta ei saa kohdistua merkittävää kielteistä vaikutusta;
 - terveydelle, turvallisuudelle ja ympäristölle ei saa aiheutua haitallisia vaikutuksia;
 - kuluttajiin ei saa kohdistua merkittävää kielteistä vaikutusta erityisesti tuotteen kohtuuhintaisuuden ja elinkaarikustannusten osalta;
 - teollisuuden kilpailukykyyn ei saa kohdistua merkittävää kielteistä vaikutusta;
 - erityisten ekologisen suunnittelun vaatimusten asettamisesta ei periaatteessa saa seurata, että valmistajilta vaaditaan patenttia edellyttävää tekniikkaa;
 - valmistajalle ei saa aiheutua kohtuutonta hallinnollista rasitetta.
6. Täytäntöönpanotoimenpiteissä on säädettävä ekologisen suunnittelun vaatimuksista liitteen I ja/tai liitteen II mukaisesti.
- Erityisiä ekologisen suunnittelun vaatimuksia on otettava käyttöön sellaisten valikoitujen ympäristönäkökohtien osalta, joilla on merkittävä ympäristövaikutus.
- Täytäntöönpanotoimenpiteissä voidaan säätää myös siitä, ettei tiettyjen liitteessä I olevassa 1 osassa tarkoitettujen ekologisen suunnittelun parametrien osalta edellytetä ekologisen suunnittelun vaatimusta.
7. Vaatimukset on muotoiltava siten, että varmistetaan markkinoita valvovien viranomaisten mahdollisuus tarkistaa, täyttääkö energiaa käyttävä tuote täytäntöönpanotoimenpiteen vaatimukset. Täytäntöönpanotoimenpiteessä on esitettävä, voidaanko tarkistusmenettely kohdistaa suoraan energiaa käyttävään tuotteeseen vai voidaanko se suorittaa teknisten asiakirjojen pohjalta.
8. Täytäntöönpanotoimenpiteiden on sisällettävä liitteessä VII mainitut tiedot.
9. Asiaankuuluvat tutkimukset ja analyysit, joita komissio käyttää täytäntöönpanotoimenpiteitä valmistellessaan, olisi saatettava yleisön saataville ottaen erityisesti huomioon sen, että ne ovat asiaankuuluvien pk-yritysten helposti saavilla ja käytettävissä.
10. Täytäntöönpanotoimenpidettä, jossa vahvistetaan ekologisen suunnittelun vaatimukset, on tarvittaessa täydennettävä suuntaviivoilla, jotka komissio hyväksyy 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja jotka koskevat eri ympäristönäkökohtien tasapainottamista; suuntaviivojen on katettava tuotantoalalla toimivien pk-yritysten erikoispiirteet, joihin täytäntöönpano-

toimenpide vaikuttaa. Komissio voi tarvittaessa ja 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti tuottaa erikoislisämateriaalia pk-yritysten suorittaman täytäntöönpanon helpottamiseksi.

18 artikla

Kuulemisfoorumi

16 artikla

Työsuunnitelma

1. Edellä 15 artiklassa mainittujen edellytysten mukaisesti ja kuultuaan 18 artiklassa tarkoitettua kuulemisfoorumiä komissio laatii viimeistään 6 päivänä heinäkuuta 2007 työsuunnitelman, joka saatetaan julkisesti saataville.

Työsuunnitelmassa on esitettävä seuraaville kolmelle vuodelle ohjeellinen luettelo tuoteryhmistä, joita pidetään ensisijaisina täytäntöönpanotoimenpiteitä hyväksyttäessä.

Komissio muuttaa työsuunnitelmaa säännöllisesti kuulemisfoorumiä kuultuaan.

2. Siirtymäkautena, jona 1 kohdassa tarkoitettu ensimmäinen työsuunnitelma laaditaan, komission on kuitenkin 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, 15 artiklassa esitettyjen perusteiden mukaisesti ja kuulemisfoorumiä kuultuaan otettava käyttöön ennakoivasti

— täytäntöönpanotoimenpiteitä aloittaen niistä tuotteista, joihin liittyy eurooppalaisen ilmastomuutosohjelman mukaan suuria mahdollisuuksia kasvihuonekaasupäästöjen kustannustehokkaaseen vähentämiseen, mukaan lukien lämmitys ja vedenlämmityslaitteet, sähkömoottorijärjestelmät, valaistus sekä kotitalouksissa että palvelusektorilla, kodinkoneet, toimistolaitteet sekä kotitalouksissa että palvelusektorilla, kulutuselektronikka sekä lämmitys-, ilmanvaihto- ja ilmastointijärjestelmät,

— erillinen täytäntöönpanotoimenpide tuoteryhmän lepo-
virtakulutuksen vähentämiseksi.

17 artikla

Itsesääntely

Vapaaehtoiset sopimukset ja muut itsesääntelytoimet, jotka on esitetty täytäntöönpanotoimien vaihtoehtoina tämän direktiivin mukaisesti, on arvioitava ainakin liitteen VIII perusteella.

Komissio varmistaa, että se tehtäviään hoitaessaan huolehtii kunkin täytäntöönpanotoimenpiteen osalta jäsenvaltioiden edustajien ja kaikkien tuotteeseen tai tuoteryhmään liittyvien osapuolten, kuten teollisuuden, pk-yritykset ja käsiteollisuus mukaan luettuina, ammattiliittojen, kauppiaiden, vähittäiskauppioiden, maahantuojien, ympäristönsuojeluryhmien ja kuluttajajärjestöjen tasapuolisesta osallistumisesta. Nämä osapuolet osallistuvat erityisesti täytäntöönpanotoimien määrittelyyn ja tarkistamiseen, laadittujen markkinoiden seurantamekanismien tehokkuuden tutkimiseen ja vapaaehtoisten sopimusten ja muiden itsesääntelytoimien arvioimiseen. Nämä osapuolet kokoontuvat kuulemisfoorumissa. Komissio vahvistaa foorumin työjärjestyksen.

19 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuksi määräajaksi vahvistetaan kolme kuukautta.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

20 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on määrättävä tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia ottaen huomioon vaatimusten vastaisuuden laajuus sekä yhteisön markkinoille saatettujen vaatimusten vastaisten tuotteiden yksikkömäärä.

21 artikla

Muutokset

3. Muutetaan direktiivi 2000/55/EY seuraavasti:

Lisätään artikla seuraavasti:

1. Muutetaan direktiivi 92/42/EY seuraavasti:

”9 a artikla

- 1) Kumotaan 6 artikla.
- 2) Lisätään artikla seuraavasti:

”10 a artikla

Tämä direktiivi katsotaan käyttöä koskevan energiatehokkuuden osalta energiaa käyttävien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista 6 päivänä heinäkuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/32/EY (*) 15 artiklan mukaiseksi täytäntöönpanotoimenpiteeksi mainitun direktiivin mukaisesti, ja sitä voidaan muuttaa tai se voidaan kumota direktiivin 2005/32/EY 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

(*) EUVL L 191, 22.7.2005, s. 29.”

- 3) Kumotaan liitteessä I oleva 2 kohta.
- 4) Kumotaan liite II.

2. Muutetaan direktiivi 96/57/EY seuraavasti:

Lisätään artikla seuraavasti:

”9 a artikla

Tämä direktiivi katsotaan käyttöä koskevan energiatehokkuuden osalta energiaa käyttävien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista 6 päivänä heinäkuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/32/EY (*) 15 artiklan mukaiseksi täytäntöönpanotoimenpiteeksi mainitun direktiivin mukaisesti, ja sitä voidaan muuttaa tai se voidaan kumota direktiivin 2005/32/EY 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

(*) EUVL L 191, 22.7.2005, s. 29.”

Tämä direktiivi katsotaan käyttöä koskevan energiatehokkuuden osalta energiaa käyttävien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista 6 päivänä heinäkuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/32/EY (*) 15 artiklan mukaiseksi täytäntöönpanotoimenpiteeksi mainitun direktiivin mukaisesti, ja sitä voidaan muuttaa tai se voidaan kumota direktiivin 2005/32/EY 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

(*) EUVL L 191, 22.7.2005, s. 29.”

22 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivit 78/170/EY ja 86/594/EY. Jäsenvaltiot voivat jatkaa direktiivin 86/594/EY nojalla hyväksytyjen voimassa olevien kansallisten toimenpiteiden soveltamista, kunnes asiaan kuuluvia tuotteita koskevat täytäntöönpanotoimenpiteet on hyväksytty tämän direktiivin nojalla.

23 artikla

Tarkistaminen

Komissio arvioi viimeistään 6 päivänä heinäkuuta 2010 18 artiklassa tarkoitettua kuulemisfoorumia kuultuaan tämän direktiivin tehokkuutta ja täytäntöönpanotoimenpiteitä, täytäntöönpanotoimenpiteitä koskevia vähimmäisedellytyksiä, markkinoiden valvontamekanismeja ja mahdollista asiaankuuluvaa itsesääntelyä, ja tekee tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksia tämän direktiivin muuttamiseksi.

24 artikla

Luottamuksellisuus

Edellä 11 artiklassa ja liitteessä I olevassa 2 osassa tarkoitettujen valmistajan tai sen valtuutetun edustajan tietojen antamista koskevien vaatimusten on oltava oikeasuhteisia ja niissä on otettava huomioon kaupallisesti arkaluonteisten tietojen oikeutettu luottamuksellisuus.

25 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset ennen 11 päivää elokuuta 2007. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava kirjallisina komissiolle tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset.

Tehty Strasbourgissa 6 päivänä heinäkuuta 2005.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

J. BORRELL FONTELLES

26 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

27 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. STRAW

LIITE I

Menetelmä yleisten ekologisen suunnittelun vaatimusten asettamiseksi

(15 artiklassa tarkoitettu)

Yleisillä ekologisen suunnittelun vaatimuksilla pyritään parantamaan energiaa käyttävän tuotteen ympäristönsuojellista tasoa keskittyen sen merkittäviin ympäristönäkökohtiin ja raja-arvoja asettamatta. Tämän liitteen mukaista menetelmää sovelletaan, kun tutkittavana olevalle tuoteryhmälle ei ole asianmukaista asettaa raja-arvoja. Valmistellessaan 19 artiklassa tarkoitettulle komitealle toimitettavaa täytäntöönpanotoimenpide-ehdotusta komissio yksilöi merkittävät ympäristönäkökohdat, jotka on mainittava täytäntöönpanotoimenpiteessä.

Valmistellessaan täytäntöönpanotoimenpiteitä, joissa säädetään yleisistä ekologisen suunnittelun vaatimuksista 15 artiklan mukaisesti, komissio yksilöi täytäntöönpanotoimenpiteen kohteena olevan energiaa käyttävän tuotteen osalta soveltuvin osin asianmukaiset ekologisen suunnittelun parametrit 1 osassa mainittujen joukosta, tietojen antamista koskevat vaatimukset 2 osassa mainittujen joukosta ja 3 osassa mainitut valmistajalle asetettavat vaatimukset.

Osa 1. Energiaa käyttävien tuotteiden ekologisen suunnittelun parametrit

1.1 Siltä osin kuin merkittävät ympäristönäkökohdat liittyvät tuotesuunnitteluun, ne yksilöidään ottaen huomioon seuraavat tuotteen elinkaaren vaiheet:

- a) raaka-aineiden valinta ja käyttö;
- b) valmistus;
- c) pakkaaminen, kuljetus ja jakelu;
- d) asennus ja kunnossapito;
- e) käyttö;
- f) käyttöänsä loppu, jolla tarkoitetaan tilaa, jossa energiaa käyttävä tuote on ensimmäisen käyttönsä lopussa loppukäsittelynsä asti.

1.2 Kunkin vaiheen osalta on soveltuvin osin arvioitava seuraavat ympäristönäkökohdat:

- a) ennustettu materiaalien, energian ja muiden resurssien kuten makean veden kulutus;
- b) ennakoidut päästöt ilmaan, veteen tai maaperään;

- c) ennakoitu fysikaalisista vaikutuksista kuten melusta, tärinästä, säteilystä ja sähkömagneettisista kentistä johtuva saaste;
 - d) odotettu jätteen syntyminen;
 - e) mahdollisuudet materiaalien ja/tai energian uudelleenkäyttöön, kierrätykseen ja hyödyntämiseen direktiivi 2002/96/EY huomioon ottaen.
- 1.3 Erityisesti seuraavia parametrejä on käytettävä, soveltuvin osin ja tarvittaessa täydennettynä muilla parametreillä, edellisessä alakohdassa mainittujen ympäristönäkökohtien mahdollisten parannusten arvioimiseen:
- a) tuotteen paino ja tilavuus;
 - b) kierrätystoiminnasta saatujen materiaalien käyttö;
 - c) energian, veden ja muiden resurssien kulutus elinkaaren aikana;
 - d) vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä kesäkuuta 1967 annetun neuvoston direktiivin 67/548/ETY ⁽¹⁾ mukaisesti terveydelle ja/tai ympäristölle vaarallisiksi luokiteltujen aineiden käyttö ottaen huomioon tiettyjen aineiden markkinoille saattamisesta ja käytöstä annettu lainsäädäntö, kuten direktiivit 76/769/ETY tai 2002/95/EY;
 - e) asianmukaiseen käyttöön ja kunnossapitoon tarvittavien kulutushyödykkeiden laatu ja määrä;
 - f) uudelleenkäytön ja kierrätyksen helppous, joka ilmaistaan seuraavien seikkojen avulla: käytettyjen materiaalien ja komponenttien lukumäärä, standardikomponenttien käyttö, purkamiseen tarvittava aika, purkamiseen tarvittavien välineiden monimutkaisuus, komponenttien ja materiaalien koodausstandardien käyttö uudelleenkäyttöön ja kierrätykseen sopivien komponenttien ja materiaalien tunnistamiseksi (mukaan luettuna muoviosien merkintä ISO: n mukaisesti), helposti kierrätettävien materiaalien käyttö, arvokkaiden ja muiden kierrätettävien komponenttien ja materiaalien erottelun helppous, vaarallisia aineita sisältävien komponenttien ja materiaalien erottelun helppous;
 - g) käytettyjen komponenttien sisällyttäminen tuotteeseen;
 - h) komponenttien ja kokonaisten laitteiden uudelleenkäytölle ja kierrätykselle haitallisten teknisten ratkaisujen välttäminen;
 - i) käyttöiän pidentäminen, jota ilmentävät taattu vähimmäiskäyttöikä, varaosien saatavuuden vähimmäisaika, modulaarisuus, ajanmukaistettavuus, korjattavuus;
 - j) syntyvän jätteen ja syntyvän vaarallisen jätteen määrä;

⁽¹⁾ EYVL 196, 16.8.1967, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2004/73/EY (EUVL L 152, 30.4.2004, s. 1).

- k) päästöt ilmaan (kasvihuonekaasut, happamoittavat aineet, haihtuvat orgaaniset yhdisteet, otsonikatoa aiheuttavat aineet, pysyvät orgaaniset yhdisteet, raskasmetallit, pienhiukkaset ja suspensiohiukkaset), sanotun kuitenkin rajoittamatta liikkuviin työkonseihin asennettavien polttomoottoreiden kaasu- ja hiukkaspäästöjen torjuntatoimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 16 päivänä joulukuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/68/EY⁽¹⁾ soveltamista;
- l) päästöt veteen (raskasmetallit, happitasapainoa häiritsevät aineet, pysyvät orgaaniset yhdisteet);
- m) päästöt maaperään (erityisesti vaarallisten aineiden vuodot tuotteen käyttövaiheessa ja mahdollinen suodattuminen jätteeksi muuttuneista tuotteista).

Osa 2. Tietojen antamista koskevat vaatimukset

Täytäntöönpanotoimenpiteissä voidaan edellyttää valmistajilta sellaisten tietojen antamista, jotka voivat vaikuttaa tapaan, jolla muut osapuolet kuin valmistaja voivat käsitellä, käyttää tai kierrättää energiaa käyttävää tuotetta. Näihin tietoihin voivat sisältyä soveltuvin osin:

- suunnittelijalta saatavat valmistusprosessiin liittyvät tiedot,
- kuluttajille annettavat tuotteen merkittäviä ympäristöominaisuuksia ja ympäristönsuojelullista tasoa koskevat tiedot, jotka liitetään tuotteeseen kun se saatetaan markkinoille, jotta kuluttaja voi verrata näitä tuotteiden näkökohtia,
- kuluttajille annettavat tiedot tuotteen asentamisesta, käytöstä ja kunnossapidosta siten, että sen ympäristövaikutukset minimoidaan ja taataan sen optimaalinen käyttöikä, sekä ohjeet siitä, miten tuote palautetaan käyttöänsä lopussa, ja tarvittaessa tiedot varaosien saatavuusajasta ja mahdollisuuksista ajantasaistaa tuotteet,
- tiedot purkamiseen, kierrätykseen tai käytön jälkeiseen käsittelyyn liittyvistä käsittelylaitoksista.

Tiedot on annettava itse tuotteessa aina kun se on mahdollista.

Näissä tiedoissa on otettava huomioon yhteisön muun lainsäädännön, kuten direktiivin 2002/96/EY, mukaiset velvoitteet.

Osa 3. Valmistajalle asetettavat vaatimukset

1. Käsiteltäessä niitä täytäntöönpanotoimenpiteessä yksilöityihin energiaa käyttävien tuotteiden ympäristönäkökohtia, joihin voidaan merkittävästi vaikuttaa tuotesuunnittelun avulla, energiaa käyttävien tuotteiden valmistajilta on edellytettävä, että ne suorittavat arvioinnin energiaa käyttävästä tuotteesta sen elinkaaren aikana; arvioinnin perustana on oltava realistinen oletus normaaleista olosuhteista ja käyttötarkoituksista. Muita ympäristönäkökohtia voidaan tutkia vapaaehtoisesti.

Tämän arvioinnin perusteella valmistajien on laadittava energiaa käyttävän tuotteen ekologinen profiili. Sen on perustuttava ympäristöön liittyviin tuotteen ominaisuuksiin ja tuotteen koko elinkaaren aikaisiin panoksiin/tuotoksiin, jotka ilmaistaan mitattavissa olevina fysikaalisina suureina.

⁽¹⁾ EYVL L 59, 27.2.1998, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2004/26/EY (EUVL L 146, 30.4.2004, s. 1).

2. Valmistajan on käytettävä tätä arviointia vaihtoehtoisten suunnitteluratkaisujen ja tuotteen ympäristösuojellisuuden tason vertaamiseksi viitearvoihin.

Komissio määrittää täytäntöönpanotoimenpiteessä viitearvot toimenpiteen valmistelun yhteydessä kerätyn tiedon pohjalta.

Tietyn suunnitteluratkaisun valinnassa on saavutettava kohtuullinen tasapaino erilaisten ympäristönäkökohtien kesken sekä ympäristönäkökohtien ja muiden asiaan liittyvien näkökohtien kesken. Niitä ovat esimerkiksi turvallisuus ja terveys, toiminnallisuutta, laatua, ja suorituskykyä koskevat tekniset vaatimukset sekä taloudelliset näkökohdat valmistuskustannukset ja markkinoitavuus mukaan luettuina. Samalla on varmistettava asiaankuuluvan lainsäädännön noudattaminen.

LIITE II

Menetelmä erityisten ekologiseen suunnitteluun liittyvien vaatimusten asettamiseksi

(15 artiklassa tarkoitettu)

Erityisillä ekologisen suunnittelun vaatimuksilla pyritään parantamaan tuotteen jotain tiettyä ympäristönäkökohtaa. Ne voivat olla vaatimuksia tietyn resurssin kulutuksen vähentämisestä, kuten rajoituksia resurssin käytölle energiaa käyttävän tuotteen elinkaaren eri vaiheissa (esim. rajoitukset vedenkulutukselle käyttövaiheessa tai tietyn materiaalin määrälle, jonka tuote voi sisältää, tai kierrätetyn materiaalin määrälle asetettava vähimmäisvaatimus).

Valmistellessaan täytäntöönpanotoimenpiteitä, joissa säädetään erityisistä ekologisen suunnittelun vaatimuksista 15 artiklan mukaisesti, komissio valitsee tarvittaessa täytäntöönpanotoimenpiteen piiriin kuuluvan energiaa käyttävän tuotteen kannalta asiaankuuluvat parametrit liitteessä I olevassa 1 osassa tarkoitetuista parametreista ja asettaa näiden vaatimusten tason 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen seuraavasti:

1. Teknisessä, ympäristöllisessä ja taloudellisessa analyysissä valitaan useita edustavia markkinoilla olevia malleja kyseisestä energiaa käyttävästä tuotteesta ja tunnistetaan tekniset vaihtoehdot tuotteen ympäristönsuojellisuuden tason parantamiseksi; samalla tarkastelun kohteena on vaihtoehtojen taloudellinen toteutettavuus ja pyrkimys välttää tuotteen suorituskyvyn tai hyödyllisyyden merkittävää heikkenemistä kuluttajien kannalta.

Teknisen, ympäristöllisen ja taloudellisen analyysin perusteella selvitetään tarkasteltavien ympäristönäkökohtien osalta myös, mitkä ovat parhaat markkinoilla saatavilla olevat tuotteet ja tekniikat.

Kansainvälisillä markkinoilla olevien tuotteiden suorituskyky ja muiden maiden lainsäädännössä määritellyt vertailuanalyysit olisi otettava huomioon analyysin aikana sekä vaatimuksia määriteltäessä.

Tämän analyysin perusteella ja ottaen huomioon taloudellinen ja tekninen toteutettavuus sekä mahdollisuudet parannuksiin toteutetaan konkreettisia toimenpiteitä tuotteen ympäristövaikutusten minimoimiseksi.

Käytön aikaisen energiankulutuksen osalta energiatehokkuuden tai kulutuksen taso asetetaan siten, että edustavien energiaa käyttävien tuotteiden mallien loppukäyttäjien elinkaarikustannukset minimoidaan ottaen huomioon seuraukset muiden ympäristönäkökohtien kannalta. Elinkaarikustannusanalyysin menetelmässä käytetään Euroopan keskuspankin antamiin tietoihin perustuvaa reaalista diskonttokorkoa ja energiaa käyttävän tuotteen todennäköistä käyttöaikaa; sen perustana on ostohinnan vaihtelujen (jotka johtuvat tuotantokustannusten vaihteluista) ja eritasoisista teknisistä parannusvaihtoehdoista seuraavien käyttökustannusten summa, ottaen huomioon tarkasteltavana olevien, energiaa käyttävien tuotteiden edustavien mallien käyttöikä. Käyttökustannukset kattavat ensisijaisesti energiankulutuksen ja muihin resursseihin (kuten veteen tai pesuaineeseen) liittyvät kustannukset.

Asiaankuuluvat tekijät (kuten energian tai muun resurssin hinta, raaka-ainekustannukset tai tuotantokustannukset, diskonttokorot) ja tarvittaessa ulkoiset ympäristökustannukset, vältettävät kasvihuonepäästöt mukaan luettuina, kattava herkkyyshanalyysi suoritetaan sen tarkistamiseksi, onko mahdollisesti olemassa merkittäviä muutoksia ja ovatko yleiset päätelmät luotettavia. Vaatimusta mukautetaan tämän mukaisesti.

Vastaavaa menetelmää voidaan soveltaa myös muihin resursseihin, kuten veteen.

2. Teknisten, ympäristö- ja taloudellisten analyysien kehittämisessä voidaan käyttää muusta yhteisön toiminnasta saatuja tietoja.

Sama koskee muualla maailmassa sovellettavista ohjelmista saatavilla olevia tietoja sellaisen energiaa käyttävän tuotteen erityisten ekologisen suunnittelun vaatimusten asettamiseksi, josta käydään kauppaa Euroopan unionin taloudellisten kumppanien kanssa.

3. Vaatimuksen voimaantulopäivässä on otettava huomioon tuotteen uudelleensuunnittelun vaatima aika.
-

*LIITE III***CE-merkintä**

(5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu)

CE-merkinnän on oltava vähintään 5 mm korkea. Jos CE-merkintää pienennetään tai suurennetaan, on noudatettava edellä esitetyn asteikolla varustetun piirroksen mittasuhteita.

CE-merkintä on kiinnitettävä energiaa käyttävään tuotteeseen. Jos tämä ei ole mahdollista, se on kiinnitettävä pakkaukseen ja mukana oleviin asiakirjoihin.

—

LIITE IV

Sisäinen suunnittelun valvonta

(8 artiklassa tarkoitettu)

1. Tässä liitteessä kuvataan menettely, jossa valmistaja tai sen valtuutettu edustaja, joka panee täytäntöön tämän liitteen 2 kohdassa säädettyt velvoitteet, varmistaa ja vakuuttaa, että energiaa käyttävä tuote täyttää sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen asiaankuuluvat vaatimukset. Vaatimustenmukaisuusvakuutus voi kattaa yhden tai useampia tuotteita, ja valmistajan on säilytettävä se.
2. Valmistajan on koottava yhteen tekninen asiakirja-aineisto, jonka avulla voidaan arvioida, onko energiaa käyttävä tuote sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen vaatimusten mukainen.

Asiakirja-aineistoon on erityisesti sisällyttävä:

- a) yleinen kuvaus energiaa käyttävästä tuotteesta ja sen aiotusta käyttötarkoituksesta;
 - b) valmistajan suorittaman asiaankuuluvan ympäristöarvioinnin tulokset ja/tai viittaukset ympäristöarviointia koskevaan kirjallisuuteen tai tapaustutkimuksiin, joita valmistaja käyttää arvioidessaan, vahvistaessaan asiakirjojen avulla ja määrittäessään tuotesuunnitteluratkaisuja;
 - c) ekologinen profiili, jos sitä edellytetään täytäntöönpanotoimenpiteessä;
 - d) tuotesuunnittelua koskevien eritelmien osat, jotka liittyvät tuotteen ympäristösuunnittelunäkökohtiin;
 - e) luettelo 10 artiklassa tarkoitetuista asiaankuuluvista standardeista, joita on käytetty kokonaisuudessaan tai osittain, ja kuvaus valituista ratkaisuista sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen vaatimusten noudattamiseksi, jos 10 artiklassa tarkoitettuja standardeja ei ole käytetty tai jos nämä standardit eivät kokonaan kata sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen vaatimuksia;
 - f) kopio tuotteen ekologisen suunnittelun näkökohtia koskevista tiedoista, jotka annetaan liitteessä I olevassa 2 osassa täsmennettyjen vaatimusten mukaisesti;
 - g) tulokset suoritetuista ekologisen suunnittelun vaatimusten mittauksista, mukaan luettuina yksityiskohtaiset tiedot näiden mittausten vaatimustenmukaisuudesta verrattuna sovellettavassa täytäntöönpanotoimenpiteessä asetettuihin ekologisen suunnittelun vaatimuksiin.
3. Valmistajan on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tuote valmistetaan 2 kohdassa tarkoitettujen suunnittelueritelmien mukaisesti ja tuotteeseen sovellettavan toimenpiteen vaatimusten mukaisesti.

LIITE V

Vaatimustenmukaisuuden arvioinnin hallintajärjestelmä

(8 artiklassa tarkoitettu)

1. Tässä liitteessä kuvataan menettely, jolla valmistaja, joka täyttää tämän liitteen 2 kohdan velvoitteet, varmistaa ja vakuuttaa, että energiaa käyttävä tuote täyttää sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen vaatimukset. Vaatimustenmukaisuusvakuutus voi kattaa yhden tai useampia tuotteita, ja valmistajan on säilytettävä se.
2. Energiaa käyttävän tuotteen vaatimustenmukaisuuden arviointiin voidaan käyttää hallintajärjestelmää edellyttäen, että valmistaja panee täytäntöön tämän liitteen 3 kohdassa täsmennetyt ympäristöasioiden hallintajärjestelmän osat.
3. Ympäristöasioiden hallintajärjestelmän osat

Tässä kohdassa yksilöidään ne ympäristöasioiden hallintajärjestelmän osat ja menettelyt, joiden avulla valmistaja voi osoittaa, että energiaa käyttävä tuote on sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen vaatimusten mukainen.

3.1 Tuotteen ympäristönsuojelullista tasoa koskeva toiminta

Valmistajan on pystyttävä osoittamaan, että energiaa käyttävä tuote on sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen vaatimusten mukainen. Valmistajan on myös pystyttävä tarjoamaan puitteet tuotteen ympäristönsuojelullisten tavoitteiden ja indikaattoreiden asettamiselle ja tarkistamiselle tuotteen yleisen ympäristönsuojelullisen tason parantamiseksi.

Kaikki valmistajan käyttöön ottamat ratkaisut energiaa käyttävän tuotteen yleisen ympäristönsuojelullisen tason parantamiseksi ja ekologisen profiilin laatimiseksi, jos täytäntöönpanotoimenpide sitä edellyttää, suunnittelun ja valmistuksen avulla, on dokumentoitava systemaattisesti ja asianmukaisessa järjestyksessä kirjallisten menettelyjen ja ohjeiden muodossa.

Näiden menettelyjen ja ohjeiden on erityisesti sisällettävä riittävä kuvaus:

- niiden asiakirjojen luettelosta, jotka on laadittava energiaa käyttävän tuotteen vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi ja jotka on tarvittaessa asetettava saataville,
- tuotteen ympäristönsuojelullista tasoa koskevista tavoitteista ja indikaattoreista sekä organisaatorakenteesta, vastuualueista, johdon valtuuksista sekä toiminnan toteutukseen ja ylläpitoon osoitetuista resursseista,
- valmistuksen jälkeen suoritettavista tarkistuksista ja testeistä tuotteen laadun tarkistamiseksi ympäristönsuojelullista tasoa koskevien indikaattoreiden osalta,
- menettelyistä vaaditun asiakirja-aineiston valvomiseksi ja sen ajan tasalla pitämisen varmistamiseksi,
- menetelmästä ympäristöasioiden hallintajärjestelmän osien täytäntöönpanon ja tehokkuuden tarkistamiseksi.

3.2 Suunnittelu

Valmistaja laatii ja pitää voimassa

- a) menettelyt tuotteen ekologisen profiilin laatimiseksi;
- b) tuotteen ympäristönsuojelullista tasoa koskevat tavoitteet ja indikaattorit, joissa tarkastellaan teknisiä vaihtoehtoja tekniset ja taloudelliset vaatimukset huomioon ottaen;
- c) ohjelma näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

3.3 Täytäntöönpano ja asiakirja-aineisto

3.3.1 Hallintajärjestelmää koskevaan asiakirja-aineistoon olisi sisällyttävä erityisesti seuraava:

- a) vastualueet ja viranomaiset määritetään ja dokumentoidaan, jotta voidaan varmistaa tuotteen tosiasiallinen ympäristönsuojelullinen taso ja raportoida järjestelmän toiminnasta tarkistuksia ja parannuksia varten;
- b) laaditaan asiakirjat tuotteen suunnittelun yhteydessä toteutetusta laadunvalvonnasta ja käytetyistä varmistustekniikoista sekä käytetyistä prosesseista ja systemaattisista toimenpiteistä;
- c) valmistaja laatii ja pitää yllä tiedot ympäristöasioiden hallintajärjestelmän ydinosista ja menettelyt kaikkien vaadittujen asiakirjojen tarkistamiseksi.

3.3.2 Energiaa käyttäviä tuotteita koskevaan asiakirja-aineistoon sisältyvät erityisesti:

- a) yleinen kuvaus energiaa käyttävästä tuotteesta ja sen aiotusta käyttötarkoituksesta;
- b) valmistajan suorittaman asiaankuuluvan ympäristöarvioinnin tulokset ja/tai viittaukset ympäristöarviointia koskevaan kirjallisuuteen tai tapaustutkimuksiin, joita valmistaja käyttää arvioidessaan, vahvistaessaan asiakirjojen avulla ja määrittäessään tuotesuunnitteluratkaisuja;
- c) ekologinen profiili, jos sitä edellytetään täytäntöönpanotoimenpiteessä;
- d) asiakirjat, joissa kuvataan ekologisen suunnittelun vaatimuksia koskevien mittausten tulokset, mukaan luettuina yksityiskohtaiset tiedot näiden mittausten vaatimustenmukaisuudesta sovellettavassa täytäntöönpanotoimenpiteessä asetettujen ekologisen suunnittelun vaatimusten osalta;
- e) valmistaja laatii eritelmät, joissa ilmoitetaan erityisesti sovelletut standardit; jos 10 artiklassa tarkoitettuja standardeja ei sovelleta tai jos ne eivät kata kokonaan asiaankuuluvan täytäntöönpanotoimenpiteen vaatimuksia, vaatimustenmukaisuuden varmistamiseksi käytetyt keinot;
- f) kopio tuotteen ekologisen suunnittelun näkökohtia koskevista tiedoista, jotka annetaan liitteessä I olevassa 2 osassa täsmennettyjen vaatimusten mukaisesti.

3.4 Tarkistukset ja korjaavat toimet

- a) valmistajan on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että energiaa käyttävä tuote valmistetaan suunnitteluieritelmien mukaisesti ja tuotteeseen sovellettavan täytäntöönpanotoimenpiteen vaatimusten mukaisesti;
 - b) valmistaja laatii ja pitää yllä menettelyt vaatimustenmukaisuuden puutteiden tutkimiseksi ja niihin reagoimiseksi ja toteutettava korjaavista toimista dokumentoituihin menettelyihin aiheutuvat muutokset;
 - c) valmistaja suorittaa vähintään joka kolmas vuosi perinpohjainen sisäinen ympäristöasioiden hallintajärjestelmän tarkastus.
-

LIITE VI

Vaatimustenmukaisuusvakuutus

(5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu)

EY-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen on sisällettävä seuraavat yksityiskohtaiset tiedot:

1. valmistajan tai sen valtuutetun edustajan nimi ja osoite;
 2. yksiselitteiseen tunnistamiseen riittävä mallin kuvaus;
 3. tapauksen mukaan sovelletut yhdenmukaistetut standardit;
 4. tapauksen mukaan muut käytetyt tekniset standardit ja eritelmät;
 5. tapauksen mukaan viittaus muuhun sovellettuun yhteisön lainsäädäntöön, jossa säädetään CE-merkinnän kiinnittämisestä;
 6. sen henkilön tunnistetiedot ja allekirjoitus, jonka allekirjoitus sitoo valmistajaa tai sen valtuutettua edustajaa.
-

LIITE VII

Täytäntöönpanotoimenpiteiden sisältö

(15 artiklan 8 kohdassa tarkoitettu)

Täytäntöönpanotoimenpiteissä täsmennetään erityisesti:

1. tarkka määritelmä kohteena olevan energiaa käyttävän tuotteen tyypp(e)istä;
 2. kohteena olevan energiaa käyttävän tuotteen ekologista suunnittelua koskeva vaatimus (koskevat vaatimukset), täytäntöönpanopäivä(t), vaiheittaiset tai siirtymätoimenpiteet tai -kaudet,
 - kun kyseessä on yleinen ekologisten suunnittelun vaatimus (vaatimukset), valitaan liitteessä I olevassa 1.1 ja 1.2 osassa mainituista vaiheista ja näkökohdista ne, jotka liittyvät asiaan, sekä esimerkkejä liitteessä I olevassa 1.3 osassa mainituista parametreistä ohjeeksi yksilöityjen ympäristönäkökohtien parannusten arvioimiseen,
 - kun kyseessä on erityinen ekologisten suunnittelun vaatimus (vaatimukset), sen (niiden) taso(t);
 3. liitteessä I olevassa osassa 1 mainitut ekologisten suunnittelun parametrit, joiden osalta ekologisten suunnittelun vaatimukset eivät ole tarpeen;
 4. energiaa käyttävän tuotteen asennusta koskevat vaatimukset, jos niillä on suora yhteys ympäristönsuojelulliseen tasoon;
 5. käytettävät mittausstandardit ja/tai mittausten menetelmät; jos mahdollista, käytetään yhdenmukaistettuja standardeja, joiden viitenumerot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
 6. vaatimustenmukaisuuden arvioinnin yksityiskohdat päätöksen 93/465/ETY mukaisesti
 - jos sovellettava(t) moduuli(t) on (ovat) muu (muita) kuin A moduuli; kyseisen menettelyn valintaan johtavat tekijät,
 - soveltuvin osin perusteet, jotka koskevat kolmansille osapuolille annettavaa hyväksyntää ja/tai varmentamista.
- Jos eri moduuleista säädetään saman energiaa käyttävän tuotteen osalta muissa EY-vaatimuksissa, täytäntöönpanotoimenpiteessä määritelty moduuli on ensisijainen kyseisen vaatimuksen osalta;
7. vaatimukset tiedoista, jotka valmistajien on toimitettava varsinkin teknisen dokumentoinnin osista, joita tarvitaan helpottamaan sen tarkastamista, täyttääkö energiaa käyttävä tuote täytäntöönpanotoimenpiteen vaatimukset;
 8. sen siirtymäkauden kesto, jonka kuluessa jäsenvaltion on sallittava sellaisen energiaa käyttävän tuotteen markkinoille saattaminen ja/tai käyttöönotto, joka on sen alueella täytäntöönpanotoimenpiteen hyväksymispäivänä voimassa olevien säännösten mukainen;
 9. täytäntöönpanotoimenpiteen arvioinnin ja mahdollisen tarkistuksen päivämäärä ottaen huomioon teknologisen kehityksen vauhdin.

LIITE VIII

Itsesääntelyä koskevien aloitteiden on oltava perustamissopimuksen kaikkien säännösten (erityisesti mitä tulee sisämarkkinoihin ja kilpailulainsäädäntöön) ja yhteisön kansainvälisten sitoumusten mukaisia, mukaan lukien monenvälistä kauppaa koskevat säännöt. Seuraavaa luetteloa, joka ei ole tyhjentävä, voidaan käyttää arvioitaessa itsesääntelyn aloitteiden hyväksyttävyyttä tämän direktiivin mukaisen täytäntöönpanotoimenpiteen vaihtoehtona:

1. Osallistumisen avoimuus

Itsesääntelyn aloitteiden on oltava avoimia, jotta kolmannen maan operaattorit voivat osallistua sekä valmistelu- että täytäntöönpanovaiheisiin.

2. Lisäarvo

Itsesääntelyn aloitteiden on tuotava lisäarvoa (tavanomaiseen tasoon nähden) kyseisten energiaa käyttävien tuotteiden ympäristönsuojelullisen tason parantamisen osalta.

3. Edustavuus

Itsesääntelytoimeen osallistuvan toimialan ja sen järjestöjen on edustettava asianomaisen talussektorin laajaa enemmistöä siten, että poikkeuksia on mahdollisimman vähän. Kilpailusääntöjen noudattamisen varmistamisesta on huolehdittava.

4. Määrälliset ja vaiheittaiset tavoitteet

Asianomaisten osapuolten määrittämät tavoitteet on esitettävä selkeästi ja yksiselitteisesti, alkaen tarkasti määritellystä peruslähtökohdasta. Mikäli itsesääntelyn aloite kattaa pitkän aikavälin, on asetettava välitavoitteita. Päämäärien ja (väli) tavoitteiden saavuttamista on voitava seurata kohtuullisin kustannuksin ja uskottavasti käyttäen selkeitä ja luotettavia osoittimia. Kyseisten osoittimien kehittämistä helpotetaan tutkimustiedoilla ja tieteellisillä ja teknisillä taustatiedoilla.

5. Kansalaisyhteiskunnan osallistuminen

Avoimuuden varmistamiseksi on itsesääntelyaloitteet julkistettava käyttäen hyväksi myös Internetiä ja muita sähköisiä tiedonvälitysmenetelmiä.

Sama koskee myös välivaiheen ja lopullisia seurantakertomuksia. Asianomaisilla osapuolilla, eli toimialalla, ympäristöalan kansalaisjärjestöillä ja kuluttajajärjestöillä, on oltava mahdollisuus lausua kantansa itsesääntelyaloitteesta.

6. Seuranta ja raportointi

Itsesääntelyn aloitteisiin on sisällyttävä hyvin suunniteltu seurantajärjestelmä, jossa toimialan ja riippumattomien tarkastajien velvollisuudet on selkeästi yksilöity. Komission yksikköjä on yhdessä itsesääntelyn aloitteen osapuolten kanssa pyydettävä seuraamaan päämäärien toteuttamista.

Seuranta ja raportointia koskevan suunnitelman on oltava yksityiskohtainen, avoin ja riippumaton. Se pysyy komission yksikköjen ja niitä avustavan, 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean vastuulla tarkasteltaessa, onko taustalla vaikuttaviin tavoitteisiin päästy.

7. Itsesääntelyn aloitteen hallinnoimisen kustannustehokkuus

Itsesääntelyaloitteen hallinnoimisen kustannukset eivät saa varsinkaan seurannan osalta aiheuttaa kohtuutonta hallinnollista taakkaa, kun niitä verrataan aloitteiden tavoitteisiin ja muihin käytettävissä oleviin politiikan välineisiin.

8. Kestävä kehitys

Itsesääntelyn aloitteiden on vastattava tässä direktiivissä vahvistetun politiikan tavoitteita, mukaan lukien yhdenmukainen lähestymistapa, ja niiden on oltava yhteensopivat kestävä kehityksen taloudellisen ja sosiaalisen ulottuvuuden kanssa. Kuluttajien etujen (terveyden, elämänlaadun tai taloudellisten etujen) suojeleminen on sisällytettävä aloitteisiin.

9. Kannustimien yhdenmukaisuus

On luultavaa, että itsesääntelyn aloitteilla ei päästä odotettuihin tuloksiin, mikäli muut tekijät ja kannustimet, kuten markkinapaineet, verot ja kansallisen tason lainsäädäntö, antavat keskenään ristiriitaisia signaaleja sitoumuksen osallistujille. Tässä mielessä on politiikan johdonmukaisuus olennaisen tärkeää ja se on otettava huomioon aloitteen tuloksellisuutta arvioitaessa.
